

बिम्बावै n. P. 5, 2, 109, Vārtt., Sch.

बिम्बित (von बिम्ब) adj. sich abspiegelnd: खड्गस्य बिम्बितार्कस्य भा-
भिर्योतितकुण्डलः RĀGA-TAR. 3, 343, 3, 338.

बिम्बिन् adj. von बिम्ब; s. बिम्बिसार.

बिम्बिन् (वि०) m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 7, 1066.

बिम्बिसार (बिम्बिन् + सार) m. N. pr. eines Fürsten von Magadha
und Zeitgenossen Çakjamuni's Vjēṭṭ. 94. BURN. Intr. 143. 340. LALIT.
ed. Calc. 299, 4. LIA. I, 709. Anh. XXXII. II, 71. HIOUEN-TSANG I, 444. VP.
466, N. 12 (बिम्बिसार). SCHIEFNER, Lebensb. 235 (3), 232 (22). An der ersten
der zwei zuletzt genannten Stellen wird der Name auf बिम्बी, den Na-
men der Mutter dieses Fürsten, zurückgeführt. Varianten dieses Na-
mens: विधिसार, विमिसार, विन्दुसेन, विन्ध्यसेन.

बिम्बु (वि०) m. Betelnussbaum ÇKDR. WILSON.

बिम्बेश्वर (वि०) f. N. eines von der Fürstin Bimbā erbauten Heilig-
thums RĀGA-TAR. 3, 482.

बिल्व. बिल्वेति und बिल्वेति = भिद् spalten DĀTUP. 28, 67. 32, 66.

बिल्व 1) n. Höhle, Loch, Oeffnung, Mündung NIR. 2, 17. AK. 1, 2, 1, 1.
3, 4, 102. H. 1363. an. 2, 503. MED. I. 48. HALĀ. 3, 2. वलस्य RV. 1,
11, 5. TS. 2, 1, 3, 1. von Schlangen MBH. 7, 5527. HARIV. 3633. R. 2, 23,
2 (20, 2 GORR.). 33, 23 (25 GORR.). RAGH. 12, 5. Spr. 2919. RĀGA-TAR. 4,
175. von Bären, Mäusen u. s. w. R. 1, 3, 25. 4, 8, 44. MBH. 1, 5583. KA-
THĀS. 11, 45. 26, 173. 33, 108. RĀGA-TAR. 3, 468. fg. BĀG. P. 8, 23, 12.
PAÑĀT. 193, 12. 15. III, 226. Spr. 89. देवखात° AK. 2, 3, 6. अखात° II.
1033. °स्वर्ग von der Unterwelt BĀG. P. 5, 24, 8. 6, 3, 13. अपाम् RV. 1,
32, 11. धमनीनाम् AV. 7, 33, 2. 9, 8, 11. 19, 68, 1. TS. 5, 6, 1, 4. समं बिल्व
bis zum Rande voll KĀTJ. ÇR. 17, 1, 19. 21. अवाचीन° PAÑĀT. Br. 15, 3,
16. नासा° SĀṆSK. K. 32, a, 1. बिल्वे वतोरुक्रमान्ये न प्रपवतः कर्णपुटे न-
रस्य blosse Löcher BĀG. P. 2, 3, 20. अवन° RĀGA-TAR. 4, 252. तवाह-
यो दन्दप्रूकाः सर्पा नागाश्च तनक्तं विधाप्य वत्सं डडुर्बिल्वपात्रे (nachdem
Schol. Mund) विपं पयः BĀG. P. 4, 18, 22. Mündung einer Schüssel, eines
Löffels u. s. w. AV. 12, 3, 13. VS. 11, 59. ÇAT. Br. 6, 3, 2, 20. KĀND. UP.
3, 13, 1. ÇĀṆKH. ÇR. 5, 9, 12. LĀTJ. 1, 10, 17. बिल्वला auf der Rinden-
seite die Mündung habend KĀTJ. ÇR. 1, 3, 37. पात्री° 2, 3, 39. उप° die
Mündung zukehrend Schol. zu 9, 9, 25. चतुर्विल्व vier Oeffnungen habend,
vom Euler AV. 18, 4, 30. TBR. 3, 7, 2, 16. ÅÇY. GRH. 2, 10, 6. ÇĀṆKH.
GRH. 3, 9. पञ्च क्वीषि, तेषां पञ्च बिल्वानि तस्माच्चरुः पञ्चबिल्वो नाम
ÇAT. Br. 5, 3, 1, 1. AV. 11, 3, 18. TS. 1, 6, 1, 2 (und Comm.). KĀTJ. ÇR. 15,
9, 1. ÇĀṆKH. ÇR. 15, 14, 22. Als m. (!) PAÑĀT. 144, 16. Vielleicht von वि-
ल् = बिद् = भिद्. — 2) m. eine Rohrart, Calamus Rotang (वितस) ÇAB-
DAK. im ÇKDR. — 3) das Pferd Ukkaiḥcravas MED. — Vgl. अर्वाग्वि-
ल. अविबलम् उद्विल. उहृ°. ग्रीवा°, वस्ति°, विलापन.

बिल्वकारिन् (बिल + 1. का°) 1) adj. Löcher machend. — 2) m. Maus
RĀGĀN. im ÇKDR.

बिल्वार्धवन (बिल + 2. धा° adj.) adj. rimam tergens (obscön): स्त्री-
णाम् TS. 7, 4, 19, 1.

बिल्ववास (बिल + वास) adj. in Löchern wohnend. m. ein höhlenbe-
wohnendes Thier SUÇR. 1, 208, 14. m. = नाकृक् Illis u. s. w. RĀGĀN. im
ÇKDR.

V. Theil.

बिलवासिन् (बिल + वा°) adj. in Löchern wohnend, m. ein höhlenbe-
wohnendes Thier MBH. 13, 734. अहस्तु बिलवासिनाम् (राज्ञा) 14, 1171.
m. Schlange ÇABDAR. im ÇKDR.

बिलशय (बिल + शय) adj. in Löchern wohnend, m. ein höhlenbewoh-
nendes Thier: द्वाविमौ यतते भूमिः सर्पो बिलशयानिव Spr. 1270 (vgl.
die Anm. dazu am Ende des 2ten und des 3ten Theiles). MBH. 14, 2694.
m. Schlange ÇABDAR. im ÇKDR.

बिलशयिन् (बिल + शा°) adj. in Löchern wohnend, m. ein höhlenbe-
wohnendes Thier SUÇR. 2, 439, 5.

बिलसं adj. von बिल gaṇa तृणादि zu P. 4, 2, 80.

बिलवासिन् (बिले, loc. von बिल, + वा°) adj. in Höhlen wohnend;
m. Schlange ÇABDAR. im ÇKDR.

बिलेशय (बिले + शय) 1) adj. in Löchern wohnend, m. ein höhlenbewoh-
nendes Thier (z. B. Stachelschwein, Igel, Hase, Schlange, Maus) MBH.
1, 1816. SUÇR. 1, 200, 7. 203, 7. 238, 6. 2, 448, 10. BĀG. P. 5, 24, 30. 26, 33.
m. Schlange AK. 1, 2, 1, 8. H. 1303. an. 4, 227. MED. j. 127. Maus H. an.
MED. — 2) m. N. pr. eines Lehrers (der कृद्विद्या) Verz. d. Oxf. H. 223.
b, 39 (Verz. d. B. H. 196, 6. HALL 16).

बिलेश्वर (बिल + ई°) m. N. pr. eines Wallfahrtsortes Verz. d. Oxf.
H. 149, a, 21. Vielleicht fehlerhaft für बिल्वेश्वर.

बिलोक्तस् (बिल + क्त°) 1) adj. in Löchern wohnend, m. ein höhlenbe-
wohnendes Thier M. 10, 19. MBH. 1, 5756. 5847.

बिल्वम् n. 1) Span: सं सानु मार्भि दिधिषामि बिल्वैः RV. 2, 33, 12. ऽग्र-
रूपाः das splitterweise-Fassen NIR. 1, 20. — 2) ein durchbrochener Heim
Schol. zu ÇATAR. Up. in Ind. St. 2, 39, N. — 3) Aschenbehälter ebend.
— Wohl wie बिल्व von बिल् = बिद् = भिद्.

बिल्वमैन् (von बिल्व) adj. behelmt (nach MAHIBU.) VS. 16, 35.

बिल्व (वि०) n. 1) = तल्ल und अलवाल (nach dem Ind.) TRIK. 1, 2,
28; vgl. बिल्व. — 2) Asa foetida (हिङ्गु) ÇABDAR. im ÇKDR.; vgl. बिल्वो.

बिल्वमूला (बि० + मूल) f. ein best. essbares Knollengewächs (वारा-
कीकन्द) ÇABDAR. im ÇKDR. (वि० geschrieben).

बिल्वम् (वि०) f. eine Mutter (सू० von zehn Kindern ÇABDAR. im ÇKDR.
— Vgl. विष्कला.

बिल्वं ÇĀNT. 4, 9. in der späteren Sprache auch बिल्वै 1, 24. 1) m.
Aegle Murrinels Corr., ein zu den Citraceen gehöriger Baum, welcher
köstliche Früchte (बिल्व n.) trägt; unreif werden dieselben in der Me-
dicin verwendet. NIR. 1, 14. AK. 2, 4, 3, 12. TRIK. 2, 4, 11. H. 1135. MED.
v. 24. HALĀ. 2, 39. RATNAM. 6. समो समो वै बिल्वो गृहीतः AIT. Br. 2, 1.
TS. 2, 1, 8, 2. ÇAT. Br. 13, 1, 4, 8. AV. 20, 136, 15. KĀTJ. ÇR. 6, 1, 9. ÇĀṆKH.
ÇR. 12, 24, 8. GOBH. 4, 1, 7. KAUC. 8. MBH. 3, 2405. 11569. 14, 1709. R. 2.
56, 7. 91, 30. 94, 8. R. GORR. 1, 27, 14. 2, 100, 27. 3, 76, 3. Spr. 802. BRAH-
MA-P. in LĀ. 52, 13. SUÇR. 1, 6, 17. 137, 15. 143, 7. 212, 14. फलेषु परिपक्वं
पदुपावतडुदाहृतम् । बिल्वान्यत्र विज्ञेयमां तद्वि गुणोत्तरम् ॥ 213, 20.
367, 20. 2, 173, 2. 366, 18. 440, 4. MBH. 14, 1710. कुपीनमिव बिल्वानि
पङ्कनामिव धेनवः । कृतमैश्वर्यमस्माकं जीवतां भवतः कृते ॥ 3, 1270. तस्य
नागा बिल्वमिवाक्रम्य पोथयिष्यामहे शिरः 4, 732. बिल्वः सर्षपमात्राणि
परिच्छिन्नाणि पश्यति । आत्मनो बिल्वमात्राणि पश्यन्नि न पश्यति ॥
Spr. 800. बिल्वैर्हैमं विद्धतं तत्र ब्राह्मणम् KATHĀS. 33, 56. बिल्वहो-